

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25695/2023
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Јавно-комунално предузеће „Извор“ Владимирци из Владимираца, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драги Којић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 665/12 од 15.03.2013. године, у седници одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 665/12 од 15.03.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Владимирцима П 292/10 од 18.05.2012. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име дуга за утрошену електричну енергију за период од 23.01.2008. године до 23.01.2009. године, исплати износ од 44.216,31 динара, са законском затезном каматом од 23.01.2009. године до исплате. Ставом другим изреке је одбијен, као неоснован тужбени захтев од досуђеног износа у ставу првом изреке до траженог износа 77.470,79 динара и то за износ од 33.254,48 динара. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 665/12 од 15.03.2013. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у првом и трећем ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију по члану 395. ЗПП (у ревизији погрешно означен као члан 404. важећег ЗПП-а) због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Апелациони суд у Новом Саду је решењем РЗ 2/23 од 27.09.2023. године, оценио да је недопуштена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 665/12 од 15.03.2023. године, јер за одлучивање о посебној ревизији туженог нису испуњени услови из одредбе члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04), који се у конкретном случају примењује. Том одредбом је прописано да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда и допуштености ове ревизије, потребно да се

размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права. Из наведеног произлази да ревизијски суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09 – у даљем тексту: ЗПП), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 467. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а тужилац је у тужби навео да пристаје да уместо испуњења одређеног захтева прими одређени новчани износ који не прелази износ из става 1. овог члана (члан 34. став 1), док је у ставу 3. истог члана прописано, да се као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ већ предаја покретне ствари, чија вредност, коју је тужилац у тужби навео, не прелази износ из става 1. овог члана (члан 34. став 2). Чланом 478. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споовима мале вредности ревизија није дозвољена.

Поступак у овој правној ствари је започет 23.01.2009. године, а вредности предмета спора износи 172.942,00 динара и поступак је вођен по правилима о споровима мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић